

МАРЈАН: За почеток, би те замолил за еден краток осврт на твојата уметност, еден мал пресек на сé она што е значајно, а што си го сработил во текот на изминатите години.

ХИНКИ: Ауу, да ти набројам сé, па тоа е многу, човече. Оф, мори мајко, лелее... Сега ме ставите во историја! Требаше да ти донесам каталог... Еве, да почнеме од крајот на осумдесетите. Тогаш почнав да експериментирам со перформанс, но на начин што самиот си го одбрав, значи со рокенрол група во заднина и со слайд-проекции. Така настапа *Closeness*, во кој учествуваа **Петелот, Ружни** (покојниот) и **Иво**. Подоцна се запознав со **Тале Крстевски** и заедно ја направивме *Криза* (која уште беше под проектот *Closeness*), за потоа, кога ќе се вклучи **Нора Стојановик**, да прејде во **Вермилион Дивијет**. Тоа беа едно пет-шест перформанси што ги направивме за една година, конкретно во 1992 година. Тоа кулминираше со песна што излезе на едно компилациско CD. Во меѓувреме, со **Александар Станковски** направивме неколку видеопроекти. Првиот се викаше исто *Клоуснес*, но немаше никаква врска со перформансот. Потоа дојде **Кокино 1**, а подоцна го заокруживме со **Кокино 2**.

Како класични уметнички дела имам работено серија изложби и инсталации. Се викаа *Олтари*... елементи наредени во просторија како во некаков храм, кој не наликува на ниту еден од познативе религии, туку на нешто свое што одговара на ова време, но асоцира на некои стари заборавени времиња. Ете, тоа...

М: Од севоја се гледа дека музиката е значаен дел од твојата уметност, многу часови снимена авторска музика... Сметаш ли, можеби, дека сето тоа не е реализирано до крај?

Х: Да, дефинитивно. Е, па, тоа е поштко да се реализира. А и поскапо е.

ВЛАТКО: Хинки, се сеќавам на една перформанс-журка од тие 90-ти, заедно со Нора, во Домот на занаетчиите во Стара чаршија...

Х: Да, да. Тоа е дел од тие 6-7 перформанси во 1992...

М: А јас се сеќавам и на еден твој перформанс по повод 5 години од Канал 103 во МКЦ...

Х: Да, даааа. Ете, гледаш, тоа беше многу интересна работа, тоа беше со **Цанковска, Вермилион Дивијет**. Тука пееше и **Иреана Кавкалевска**.

М: На кој начин ѝ приоѓаш на музиката?

Х: Слично како мојот однос кон колажот во ликовните работи, тоа е колажирање со помош на компјутер.

М: Кажи ни нешто за новиот музички материјал. Кога излегува?

Х: Овој материјал е работен околу 2-3 години. Албумот е готов и треба да се направи промоција. Се вика *Мигдал*.

В: Можеш ли да класификуваш каков тип музика правиш?

Х: Не. Знаеш, јас избегнувам да се врзувам за некакви правци. Мислам, единствената рамка во којашто би можело да се смести ова што го правам е електронската музика, заради тоа што ова се некаков тип симулации на аналогни инструменти што ги користам за прављање на

музиката. Значи, ритам машини, бас лајнери, монофони синтезатори, кои ги поврзуваат со помош на патерни и градиш некаков колаж, правиш еден фин мозаик од звуци и од ритми. Дел од семпловите се репетитивни, се повторуваат цело време, а некои се ставени само како читат, со по една реченица.

В: Дали тоа што поголемиот дел од времето си го трошиш на музиката, значи дека си го запоставил сликарството?

Х: Не, тоа никако. Па, види, обвивката на цедето е, исто така, моја изработка. Мислам, дигиталната уметност и можностите што ги нуди компјутерот се навистина голем предизвик, и тука фино се најдов. Престанав да излегувам, се сконцентрираам и се чувствуваат многу добро додека работов.

В: Значи, компјутерот го користиш и за визуелизација на материјалот.

Х: Па да, секако.

В: Се откажа ли од класичното сликање на платно, со четка?

Х: Сега засега да, затоа тоа што немам услови, но сепак се враќам на класиката, затоа што таа е базична.

В: Хинки, во времето од **Кокино**, па до **Маклабас**, во Скопје постоеше една алтернатива или андерграунд сцена, терминологија што е сé помалку омилена во денешни услови, затоа што велат дека тоа е згаснато или не постои како "социјална" структура на луѓе, а ниту како зона на уметнички интерес. Што мислиш, имаш ли став околу тоа, живее ли андерграунд во овој град. Го има ли, дали ќе го има, згаснува или...?

Х: Па, види, тоа постои и ќе постои сé додека има луѓе кои искрено ги работат работите, без претензии да бидат поставени во некакви *мейнстрим* установи, топ-листи или галерии или што било. А дали е тоа сцена или не, оставаме тоа да го кажат други луѓе, затоа што андерграундот, барем во Скопје, не може да функционира како сцена, бидејќи тоа се повеќе индивидуалци кои работат во исто време. Е, сега, треба некој кој тоа ќе го обедини и ќе го претвори како сцена.

М: Да се вратиме на музиката, овојпат на издавачите. Што

мислиш, каков е нивниот однос кон ваквите проекти, мислам на **Литиум** или на **Авалон** и некои други? Колку се тие отворени за соработка?

Х: Ау, не можам да го кажам тоа, затоа што немам никакво искуство со нив... Не, човече, никакво искуство. Ете, единствено искуство, можам да кажам, е печатењето на албумот (во Унгарска). Одеше преку **Литиум**, но албумот ќе биде издаден за **Грал адвертајзинг**. Инаку, за другите не можам да кажам, затоа што сум надвор од тоа.

В: Ти помогнал ли некој - музички - на албумот или сé е твоје, лично?

Х: Музиката е моја. Само на две композиции има гитари на **Цанко Крстевски** и на **Цине**, кои се снимани во студиото на **Влатко Киборг Каевски**. Кај него требаше да го снимам поголемиот дел од албумот, но некако не се најдовме, така што сé морав да направам сам. Значи, сé е home made, домашна работа. Инаку, со **Цине** работиме заедно и мислам дека би сакал да направам еден проект со него.

В: Може ли да се направи жива свирка со твојата музика?

Х: Дефинитивно, но потребна е подготовка, и - се разбира - потребни се пари.

М: Како мислиш да го изведеш тоа?

Х: Со семплер, сајзери, жив тапан и гитари и видеоарт, секако.

М: Простор?

Х: Има многу добри простори во градот. Даут-паши амам, Планетариум и други.

В: Според тебе, до каде е приказната со 103-ка?

Х: Јас сум таму од 1993, од почетокот на април. Сега радиото е во некоја фаза што во медицината се нарекува клиничка смрт. Само апарати коишто работат. И толку! Се чини дека некој одната сака да го растрои, такви вибрации чувствуваам. Ако го затвореа тогаш кога требаше да го затворат, тој ќе останеше во добро сеќавање, а вака се простори во нешто тажно, музички се унифицира и почна да наликува на другите радија.

М: Колку е тешко сега да собереш екипа луѓе и да го направиш, можеби, **Кокино 3**.

Х: Ауу, тоа не! Никако. Такви работи се прават еднаш. Мислам, невозможно е да се направи нешто како **Кокино**, тоа е неповторливо. Сега треба другите да направат нешто...

В: Гледаш ли вести, телевизија? Едно време многу гледаше филмови.

Х: Да, одвреме навреме **BBC, CNN, Сител** - ха, ха, ха... А филмови? ... Скопје отсекогаш бил филмски град.

На здравје!

ВГ & МК